RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.857 van 4 juni 1996
in de zaak A. 66.952/X-6001.

In zake : Clara VAN DE VELDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van GENT,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat T. BALTHAZAR,
kantoor houdende te GENT,
Franklin Rooseveltlaan 306.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 22 december 1995 namens Clara VAN DE VELDE werd ingediend door haar raadsman A. PATYN, advocaat te Evergem, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van het Vast Bureau van het O.C.M.W. te Gent dd. 23.10.95 waarbij dat verzoekster uit de functie van hoofdverpleegster in het Tehuis St. Jozef verwijderd wordt en waarbij dat zij overgeplaatst wordt naar het Bureau Sociale Zaken (Dienstverlening Bejaarden - Dienstencentrum De Regenboog)";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1996, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 6 mei 1996, datum waarop de zaak is uitgesteld naar de terechtzitting van 7 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat R. JOSEPH die, loco Advocaat T. BALTHAZAR verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST ;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is in dienst van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Gent, als hoofdverpleegster in het Tehuis Sint-Jozef te Wondelgem.

1.2. In een brief van 5 december 1994 beklaagt de directeur van het tehuis er zich bij de O.C.M.W.-secretaris over dat verzoekster "volledig negatief (scoort) waar het gaat om mij te vervangen, bij controle of bij

leiding geven". Hij vraagt haar te vervangen door "een ’harde lijn’ hoofdverpleegkundige".

1.3. Op 10 april 1995 stemt het vast bureau van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Gent in met "een onderzoek betreffende de samenwerking, het management en het beleid in het Tehuis St.-Jozef", uit te voeren door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, Vormingscentrum voor openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

1.4. Het onderzoeksrapport van Eddy DE SERANNO dagtekent van 28 augustus 1995. Er wordt, onder meer, in geadvizeerd verzoekster te vervangen door een nieuwe hoofdverpleegkundige.

1.5. Het vast bureau sluit zich op 18 september 1995 bij dat advies aan en stelt verzoekster tewerk in het Bureau Sociale Zaken, Dienstverlening Bejaarden (Dienstencentrum De Regenboog).

1.6. Gelet op het protest hiertegen van verzoekster, trekt het vast bureau op 9 oktober 1995 haar overplaatsing van 18 september 1995 in. Tegelijk wordt beslist haar naar de vergadering van het vast bureau op 23 oktober 1995 uit te nodigen, teneinde haar te horen in verband met het voornemen van het vast bureau om haar naar een andere dienst over te plaatsen.

1.7. Na verzoekster gehoord te hebben, beslist op 23 oktober 1995 het vast bureau verzoekster uit het Tehuis Sint-Jozef te verwijderen en over te plaatsen naar het Bureau Sociale Zaken, Dienstverlening Bejaarden (Dienstencentrum De Regenboog).

1.8. Deze beslissing wordt aan verzoekster met een op 25 oktober 1995 aangetekend verstuurde brief toegezonden.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster als eerste middel aanvoert dat de motieven van de bestreden beslissing niet "draagkrachtig" zijn; dat zij stelt, wat het eerste motief betreft, namelijk dat de in het rapport DE SERANNO vermelde, belangrijke tekortkomingen in het verpleegkundig departement ressorteren onder de verantwoordelijkheid van verzoekster, dat het verslag DE SERANNO veel te algemeen en te weinig onderbouwd is om er te kunnen uit besluiten dat verzoekster onbekwaam is de functie van hoofdverpleegster uit te oefenen, dat het tegenstrijdigheden (in verband met de "kledij" en het "toezicht op wassen, scheren en kleden") bevat, dat het punten betreft die onvermijdelijk zijn of "niet echt een knelpunt" (te weinig personeel in de weekends, demente bejaarden op kamers temidden van niet-demente bejaarden), dat de eenmalige en individuele fouten van sommige personeelsleden (slordigheid met betrekking tot het geven van medicatie, onvoldoende samenwerking van kinesitherapeuten en ergotherapeuten met de verpleegkundigen niet aan verzoekster als hoofdverpleegster kunnen worden toegerekend; dat zij verder stelt, wat het tweede motief betreft, te weten dat er de voorbije acht jaar wèl klachten werden geuit in verband met verzoeksters werk, dat het om in totaal drie

klachten gaat, dat toen zij geuit werden ze niet volstaan hebben om verzoekster uit haar functie te ontzetten of om enige maatregel tegen haar te treffen; dat zij tenslotte stelt, wat het derde motief betreft, zijnde dat zij haar taak als hoofdverpleegkundige niet aankan, aangezien zij de moderne aanpak van een verpleegkundige afdeling in een rustoord niet begrijpt, dat dit niet wordt gestaafd en een louter subjectief gegeven is;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de aard en de omvang van de motiveringsplicht in verband gebracht moet worden met de aard van de genomen beslissing, dat, aangezien de bestreden beslissing een mutatie in het belang van de dienst is en geen tuchtstraf, de motieven enkel de mutatie moeten verantwoorden, dat het derhalve niet ter zake dient "of de feiten die aangevoerd worden ter verantwoording van de genomen beslissing al dan niet dienen beschouwd te worden als ernstige tekortkomingen die toerekenbaar zijn aan de verzoekster", dat de vaststelling dat er zich in het door verzoekster beheerde departement ernstige problemen voordoen, dat zij minstens mede veroorzaakt zijn door haar wijze van leiding geven en dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een nieuwe verantwoordelijke in staat zal zijn om deze problemen te remediëren, volstaat om de genomen maatregel te rechtvaardigen, dat verzoekster niet aantoont dat het rapport DE SERANNO onjuist of onbetrouwbaar zou zijn, dat in ieder geval haar gedetailleerde feitelijke kritiek niet "de pertinentie van het geheel van de motieven" wegneemt;

2.1.3.1. Overwegende dat de bestreden beslissing vertrekt van de vaststelling dat er in het Tehuis Sint-Jozef "een aanhoudende malaise" is en in hoofdzaak steunt "op de konklusies van het rapport DESERANNO, meer bepaald de opmerkingen i.v.m. de leidinggevende taak van mevr. Clara VAN DE VELDE en de niet onbelangrijke nega-

tieve opmerkingen i.v.m. het verpleegkundig departement, die onder de verantwoordelijkheid van betrokken personeelslid ressorteren"; dat de verwijzing naar zekere klachten in het verleden alleen maar een antwoord is op verzoeksters verklaring ter zitting, volgens dewelke "in de voorblije 8 jaar geen klachten werden geuit t.a.v. het werk van mevr. Clara VAN DE VELDE"; dat deze klachten niet als dusdanig de grondslag van de overplaatsing zijn geweest; dat in het rapport DE SERANNO vastgesteld wordt dat "te veel kleine en grote problemen en ongemakken" te lang blijven aanslepen en dat veel personeelsleden gedemotiveerd zijn, dat dit goeddeels blijkt verbonden te zijn met een gebrek aan een krachtige leiding, dat een radicale ingreep "de gezagssituatie" "herstellen" moet : namelijk de vervanging van de leiding, waaronder verzoekster;

2.1.3.2. Overwegende dat de bestreden overplaatsing een ordemaatregel is en gemotiveerd wordt door een verstoring van de goede werking van de dienst, waaraan hij precies een einde wil maken; dat hierbij dient onderzocht te worden of de goede werking van de dienst inderdaad verstoord is en of de maatregel ertoe bijdraagt de verstoring op te heffen; dat uit het administratief dossier onomstootbaar blijkt dat de goede werking in het Tehuis Sint-Jozef ver te zoeken is; dat het plausibel is dat een krachtdadiger leiding de goede werking van het Tehuis in de hand kan werken; dat derhalve de motieven voor de overplaatsing wel degelijk "draagkrachtig" zijn; dat verzoeksters eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert dat de hoorplicht niet is gerespecteerd, dat de overheid eenvoudig verwezen heeft naar het verslag DE SERANNO, zonder daarin de determinerende motieven van de overwogen verwijdering van verzoekster aan te duiden, dat aldus verzoekster zich tijdens de

hoorzitting heeft moeten beperken tot een algemene bespreking van alle knelpunten met betrekking tot het verpleegkundig departement en zij niet is overgegaan tot de bespreking en weerlegging van klachten die in het verleden tegen haar werden geformuleerd;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoekster zeer goed op de hoogte was van de motieven op grond waarvan de bestreden maatregel overwogen werd, dat dit blijkt uit het enkele feit dat haar raadsman in staat was om tijdens de hoorzitting een nota neer te leggen waarin getracht werd om de verschillende tekortkomingen te weerleggen of te nuanceren, dat overigens verzoekster die motieven duidelijk kon opmaken uit het rapport DE SERANNO en de brief van 10 oktober 1995 waarmee ze werd uitgenodigd naar de hoorzitting;

2.2.3. Overwegende dat de brief van 10 oktober 1995 die verzoekster uitnodigt op de hoorzitting uitdrukkelijk vermeldt :

> "Het Vast Bureau blijft bij zijn voornemen om U als Hoofdverpleegster te verwijderen uit het Tehuis St.-Jozef en U over te plaatsen naar een andere O.C.M.W. dienst.
>
> Dit voornemen is gebaseerd op de konklusies van het rapport, dd° 28.8.1995 opgesteld door E. DESERANNO, consult bij het Vormingscentrum voor O.C.M.W.'s (V.V.S.G.).
>
> De opmerkingen m.b.t. Uw leidinggevende taak, zoals vermeld in bedoeld rapport, werden U reeds persoonlijk overhandigd door de h. Sekretaris. Voorzoveel nodig worden ze nogmaals bij dit schrijven gevoegd.
>
> Naast de opmerkingen i.v.m. het management, worden tevens knelpunten m.b.t. de dienstverlening en samenwerking geformuleerd in voormeld rapport.
>
> De niet-onbelangrijke negatieve opmerkingen i.v.m. het verpleegkundig departement ressorteren onder Uw verantwoordelijkheid. De konklusie van het onderzoek is dan ook duidelijk dat er onmiddellijk een nieuwe hoofdverpleegkunidge moet aangeduid worden, die de moderne aanpak van een verpleegkundige afdeling in een rustoord begrijpt";

dat deze brief in samenlezing met het rapport DE SERANNO, het voor verzoekster voldoende duidelijk maakte dat haar verwijdering werd overwogen om plaats te maken voor een niéuwe hoofdverpleegkundige die "de moderne aanpak van de verpleegkundige afdeling in een rustoord begrijpt"; dat verzoekster derhalve nuttig voor haar belangen is kunnen opkomen en haar tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoekster als derde middel aanvoert dat uit de uiteenzetting van het eerste middel is gebleken dat het bestreden besluit niet voldoet aan de materiële motiveringsvereiste en dat door zich enkel te steunen op kennelijk ontoereikende gegevens de verwerende partij het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat uit het rapport DE SERANNO blijkt dat er zich zeer ernstige problemen voordeden in de werking van het rusthuis Sint-Jozef, dat om deze te verhelpen beslist werd niet enkel verzoekster, maar ook de twee andere verantwoordelijken van het rusthuis te muteren, dat verzoekster werd overgeplaatst naar een andere dienst waarin ze een functie dient uit te oefenen die niet als on- of minderwaardig kan beschouwd worden;

2.3.3. Overwegende dat dit middel in essentie samenvalt met het eerste middel; dat het niet kennelijk onredelijk was, teneinde de verstoorde werking van het rusthuis te remediëren, enkele verantwoordelijken van het rusthuis, waaronder verzoekster, te vervangen; dat verzoeksters derde middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat verzoekster als vierde middel de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert; dat zij stelt dat door zijn besluit uitsluitend te steunen op een algemeen, niet in concreto gestaafd

advies van een derde en op klachten uit het verleden die op het ogenblik dat zij geformuleerd werden geen aanleiding gegeven hebben tot enige maatregel ten opzichte van verzoekster, zonder zelf nog bijkomende concrete gegevens te verzamelen omtrent de wijze waarop verzoekster haar functie als hoofdverpleegster uitoefende, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te kort gekomen is aan de verplichte zorgvuldigheid bij de feitenvinding;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het vast bureau getracht heeft om een delicate situatie op te lossen door een grondig onderzoek te laten uitvoeren door een daartoe gespecialiseerd consultancybureau aangesteld door het Vormingscentrum voor openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, dat het onderzoek grondig en voorzichtig is gebeurd, met kennis van zaken en met respect voor de specificiteit van de dienst;

2.4.3. Overwegende dat in het middel niet wordt verduidelijkt welke onderzoeksverrichtingen de verwerende partij nog had moeten doen buiten dewelke in het kader van het rapport DE SERRANO waren gedaan; dat verzoeksters vierde middel niet ernstig is;

2.5. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **M. VRINTS.**